

MOLDE VANN OG AVLØP KF

Private avløpsanlegg

Veileder for anleggseiere

Forord

Denne veilederen er ment som et hjelpemiddel for anleggseiere (tiltakshaver) for å få oversikt over de ulike godkjente renseløsningene i Molde kommune og kunnskap om søknadsprosessen. Å etablere et renselanlegg er en stor investering. Det er derfor viktig at det finnes frem til den best egnede godkjente renseløsningen. Kommunen bidrar med generelle råd og veiledning. Når det kommer til valg av løsning så er det en avgjørelse som anleggseier må ta i samråd med nøytral fagkyndig. Ansvarlig foretak kan være et rørleggerfirma, maskinentreprenør, rådgivende ingeniør etc.

Utgitt: 01.02.2017

Utgave: 3

Sist revidert: 04.12.2023

Ansvarlig: Molde vann og avløp KF, forvaltningsavdelingen

Innhold

1. BAKGRUNN	4
2. HJELP TIL VALG AV EGNET AVLØPSLØSNING	4
3. BESKRIVELSE AV AKTUELLE RENSELØSNINGER	7
3.1. Slamavskiller og slamfilter	7
3.1.1. Slamavskiller	7
3.1.2. Slamfilter (hytter) - gråvann	8
3.2. Infiltrasjonsanlegg	8
3.3. Filterbedanlegg / konstruert våtmarksfilter	10
3.4. Toalettløsninger ved kildeseparering av svartvann og gråvann	10
3.4.1. Oppsamlingstank	11
3.4.2. Biologiske toaletter	11
3.4.3. Forbrenningstoaletter	12
3.5. Minirenseanlegg	13
3.6. Sandfilteranlegg for gråvann	13
3.7. Prefabrikkert gråvannsanlegg	14
4. RENSEKRAV	14
5. KRAV TIL PROSJEKTERING, UTFØRELSE OG DRIFT	15
5.1. Krav til den som skal prosjektere og utføre	15
5.1.1. Generelt	15
5.1.2. Infiltrasjonsanlegg	15
5.2. Krav til drift og vedlikehold	15
5.2.1. Slamavskillere og tette tanker	15
5.2.2. Minirenseanlegg	15
6. ANLEGGSEIERS ANSVAR OG PLIKTER	15

1. BAKGRUNN

Forskrift om rammer for vannforvaltningen krever at tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenoprettes med sikte på at vannforekomstene minst skal ha god økologisk og god kjemisk tilstand.

Det er hovedsakelig 3 kilder til forurensning:

1. Avrenning fra landbruk
2. Overløp og lekkasjer fra kommunalt avløpsnett
3. **Spredd avløp (mindre avløpsanlegg)**

For å nå målet om god økologisk vannkvalitet, er det helt nødvendig å gjennomføre tiltak innenfor alle disse områdene. Denne veilederen omhandler punkt nr. 3 spredd avløp.

2. HJELP TIL VALG AV EGNET AVLØPSLØSNING

Grunnforholdene på eiendommen og avstand til ulike brukerinteresser (bl.a. drikkevann og rekreasjon) bestemmer hvilken avløpsløsning man bør velge og hvor anlegget kan plasseres. Ved planlegging av avløpsanlegg legges hovedvekten på at avløpsanlegget og utslippet ikke skal bli til ulempe. Dette sammen med kostnadsvurderinger av ulike alternativer gir grunnlag for å velge best egnet avløpsløsning.

Svar på følgende spørsmål gir et godt grunnlag til å kunne velge egnet avløpsløsning:

Er det aktuelt med felles avløpsløsning med naboer? En felles avløpsløsning, hvor avløp fra flere bygninger/boenheter føres til et felles renseanlegg, vil i mange tilfeller være både økonomisk og miljømessig gunstig. Kostnaden ved både etablering og drift blir lavere når man deler avløpsanlegg. Renseanlegg som betjener flere hus, får jevnere tilførsler og har derfor bedre rensesultater. Slamtømming deles mellom de som deler avløpsanlegg. Større fellesløsninger bør organiseres juridisk i sameie eller andelslag.

Er det stedlige grunnforhold som gjør at det kan velges infiltrasjon som renseløsning? Infiltrasjonsanlegg kan være aktuelt på steder hvor det er sandholdige jordmasser. Dersom det er usikkert om det kan være mulighet for infiltrasjon av avløpsvannet, kan kommunen kontaktes for nærmere veiledning. For endelig å avklare om infiltrasjonsanlegg kan bygges, må det gjennomføres grunnundersøkelser og vurdering av forurensningsmessige konsekvenser av et firma med nødvendig kompetanse. Les mer om infiltrasjonsanlegg i kapittel 3.2.

Er det fare for forurensning av drikkevannskilder? Det må avklares om det er lokale vannuttak (overflatevann eller grunnvann) i nærheten av området hvor det vurderes å etablere utslippet.

Er det behov for å ta andre spesielle helsemessige eller hygieniske hensyn? Mindre avløpsanlegg kan gi mange typer uheldige virkninger. Forurensning av drikkevannsbrønner, lukt fra renseanlegget, redusert vannkvalitet i innsjøer eller bekker er eksempler på problemer som oppstår som følge av mindre avløpsanlegg. Utslipp fra mindre avløpsanlegg kan også gi hygieniske problemer ved kontakt. Kommunen kan sette særlige betingelser, f.eks. krav til bakterierensing, eller forby utslipp av avløpsvann i bestemte områder.

Hvor kan utslipp av avløpsvann etableres:

- til grunnen i stedeagne løsmasser som er egnet (sand, grus, morene)
- til sjø eller ferskvann.

Hvor bør renseanlegg/tanker plasseres? Det trengs tilgjengelige arealer for anleggskomponenter, samt at det må være mulighet for adkomst til anlegget for slamtømming, drift og vedlikehold.

Hvilke renseløsninger kan jeg velge mellom?

Aktuelle renseløsninger ut fra standardkravene i forurensningsforskriften:

Aktuelle avløpsløsninger rensklasse a (og ved høyere krav til rensing):
("følsomt område - med brukerinteresser")

- **Infiltrasjon (der hvor grunnforholdene ligger godt til rette for det)**
- **Biologisk/kjemisk minirensanlegg**
- **Filterbedanlegg (våtmarksanlegg) med utslipp til vann/vassdrag**
- **Avløpsløsninger med kildeseparering av svartvann og gråvann**

Aktuelle avløpsløsninger rensklasse b og c:
("Normale områder eller områder med fare for eutrofiering")

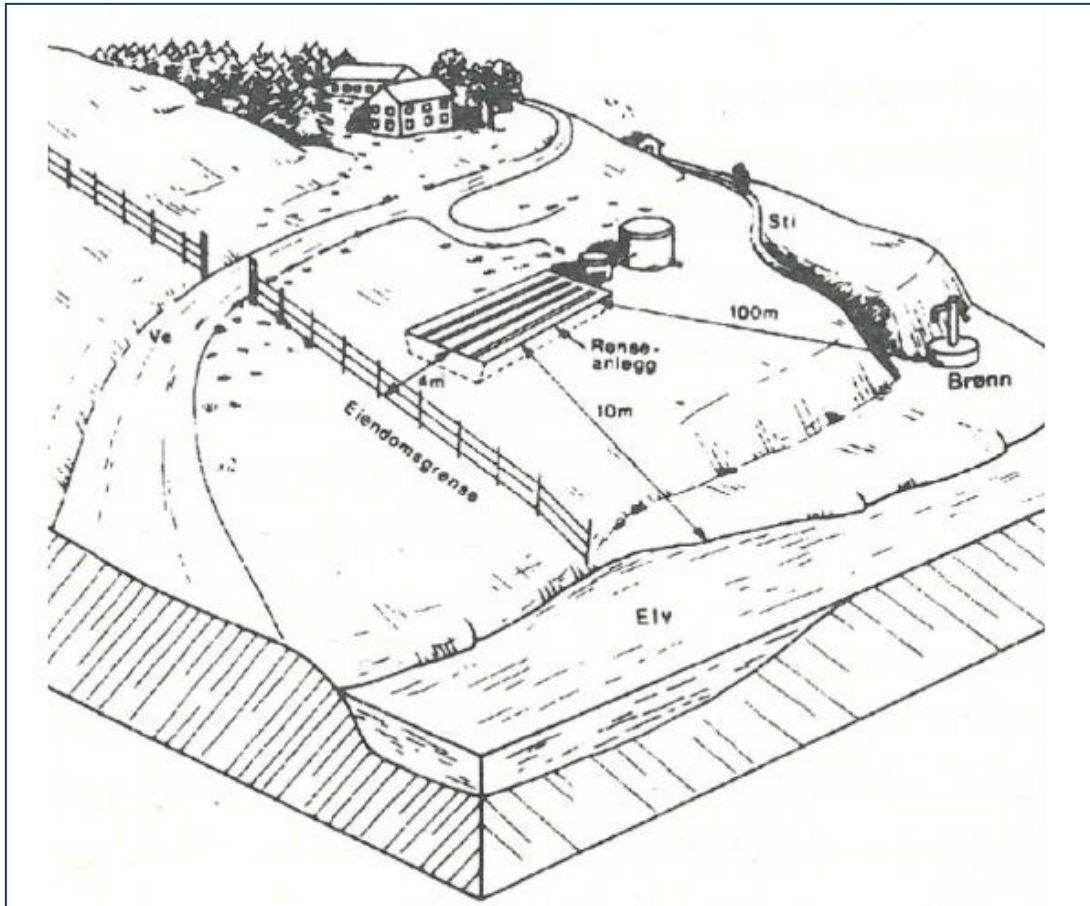
- **Infiltrasjon (der hvor grunnforholdene ligger godt til rette for det)**
- **Kjemisk minirensanlegg**
- **Biologisk/kjemisk minirensanlegg**
- **Filterbedanlegg (våtmarksanlegg) med utslipp til vann/vassdrag**
- **Avløpsløsninger med kildeseparering av svartvann og gråvann**

Aktuelle avløpsløsninger rensklasse d:
(mindre følsomme områder). Dette gjelder bl.a. vanligvis ved sjøutslipp.

- **Sandfilteranlegg (for gråvann).**
- **Slamavskiller.**
- **Infiltrasjon (der hvor grunnforholdene ligger godt til rette for det).**
- **Biologisk minirensanlegg.**
- **Avløpsløsninger med kildeseparering av svartvann og gråvann.**

Andre begrensninger? Anlegget skal legges med minimum avstand til nabogrense på 4 meter, dersom ikke annet avtales med nabo. Det kan også foreligge planer eller bestemmelser for området som har betydning for valg av avløpsløsning.

Det må søkes om dispensasjon når et tiltak strider mot arealformålet. F.eks. må man søke om dispensasjon for å få tillatelse til bygge et avløpsanlegg i et LNF- område (Landbruk, natur- og friluftsliv). Kommunen behandler dispensasjonssøknaden og innhenter uttalelse fra Fylkesmannen før vedtak fattes, når det er påkrevd. Landbruksrelaterte bygninger (våningshus og kårbolig) er unntatt kravet om dispensasjon i et LNF-område. Ved dispensasjonsbehandlingen legges det vekt på at terrenginngrepet skjer på en skånsom måte, at terrengtilpasningen er god, at området istandsettes med bruk av naturlig vegetasjon og at hensyn til verna vassdrag, biologisk mangfold, fornminner etc. ivaretas.

1 Eksempel på hensiktsmessig plassering av et infiltrasjonsanlegg i forhold til vannuttak, elv, eiendomsgrense og sti. Det bør også vurderes om utslippet kan få uheldige virkninger på miljøet.

Er det aktuelt med felles avløpsløsning med naboer? En felles avløpsløsning hvor avløp fra flere bygninger/boenheter føres til et felles renseanlegg vil i mange tilfeller være økonomisk gunstig. Fordelene med fellesanlegg er at omkostningene, risikoen og ansvaret kan deles, i tillegg kan vedlikeholdet organiseres. Fellesløsninger kan organiseres (juridisk) i sameie eller andelslag.

3. BESKRIVELSE AV AKTUELLE RENSELØSNINGER

Viktige definisjoner:

Svartvann og gråvann: svartvann er alt avløp som kommer fra toalett, mens gråvann er det resterende avløpet fra husholdningen (bad-, oppvask- og vaskevann).

Avløpsfritt toalett: et toalett hvor avfall omdannet til kompost/aske og væsken fordampes.

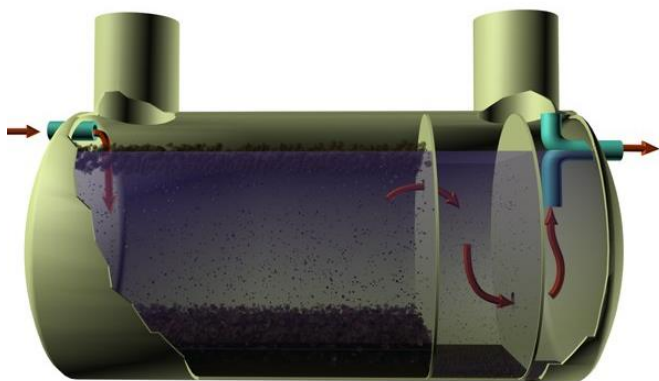
Innlagt vann: vann fra vannverk, brønn, cisterneanlegg (også innvendige cisterner) eller lignende, som gjennom rør eller ledninger, er ført innendørs. Med innlagt vann menes også innvendig røropplegg som forsynes av vann fra tank eller lignende (innvendig eller utvendig), og som ledes ut av bygningen til resipient eller oppsamlingstank.

Resipient: Vannforekomst som mottar forurensninger fra avløpsanlegg. Resipient for infiltrasjonsanlegg er grunnvann. Resipient for alle andre typer anlegg kan være både grunnvann og overflatevann.

Det vises for øvrig til <https://www.nibio.no/tema/miljo/mindre-avlop> hvor det er samlet mye nyttig stoff om mindre avløpsanlegg

3.1. Slamavskiller og slamfilter

3.1.1. Slamavskiller

2 Prinsippskisse av trekamret slamavskiller som viser vannets strømningsvei gjennom kummen.

En slamavskiller kan utgjøre eneste rensetrinn før utslipp, eller være første rensetrinn i en mer omfattende renseprosess av sanitært avløpsvann. I en slamavskiller holdes faste partikler og flyteslam tilbake fra avløpsvannet. En viss biologisk og kjemisk nedbrytning vil også foregå. Slamavskillere kan ha ulike utforming. De fleste nyere slamavskillere består av tre kammer (figur 2). De fungerer slik at spillvannet først går til tankens 1. kammer, og videre blir det separert over i 2. og 3. kammer hvor tanken har utløp. I hvert kammer holdes slam tilbake ved at slam synker mot bunnen og ved at dykk på utløpet sikrer at slam i væskeoverflata/flyteslam holdes tilbake. Det finnes også slamavskillere uten tradisjonell kammerinndeling på markedet. Generelt gjelder at nye slamavskillere skal tilfredsstille Norsk Standard; NS-EN 12566-1. For noen typer minirensesanlegg og prefabrikkerte gråvannsanlegg for hytter er slamavskillerenheten integrert i rensenanlegget.

Slamavskiller må plasseres ved helårsveg for tunge kjøretøyer. Maksimalavstand til kjørbare veg er 50 meter fra slamavskiller. Største løftehøyde mellom vei og tank er 7 meter. Løkk skal være kjøresikre når de kan bli utsatt for overkjøring. Overdekking av kumlokk med snø, is, jord osv. fjernes av abonnenten før tømning skal utføres. Kumlokket må merkes med pinne/stikke for at det skal være lett å finne. Alle tanker skal ha låsbart eller tungt betonglokk, samt at de skal være synlige i terrenget.

Det er innført tvungen tømning av slamavskillere i Molde kommune. Tømningen organiseres av Romsdalshalvøya Interkommunale Renovasjonsselskap (RIR) og gjennomføres etter kontrakt med privat firma. Per dato er dette Norva24 Vest.

3.1.2. Slamfilter (hytter) - gråvann

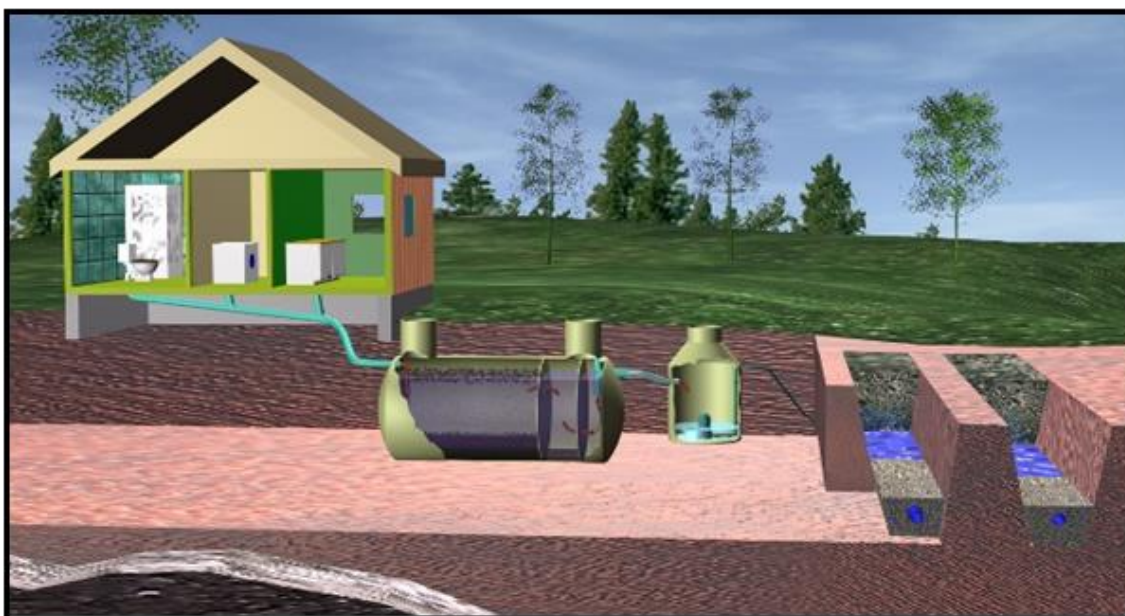

Slamfilter holder tilbake partikler og fett fra dusj, vask og oppvask. Slamfilter er en alternativ avløpsløsning når hytter ligger slik til, enten på grunn av avstand eller høydeforskjell til vei, at slamavskiller ikke kan tømmes av slamrenovatør. Det kreves ikke slamsugebil, fordi det benyttes filterpose til oppsamling av faststoff.

For slamfilter hvor det er fastsatt krav om serviceavtale fra leverandør, skal serviceperson kontrollere anlegg og bytte slamfilterpose ut i fra leverandørens angitte intervall. For anlegg hvor det ikke er fastsatt krav om serviceavtale fra leverandør, er anleggseier serviceperson.

3 Prinsippkisse av slamfilter.

3.2. Infiltrasjonsanlegg

4 Prinsippkisse av grunt infiltrasjonsanlegg.

Infiltrasjonsanlegg anbefales der det er tilstrekkelig med egnede jordmasser, fordi dette er en driftssikker løsning med god renseevne.

Et infiltrasjonsanlegg består normalt av slamavskiller, pumpekum og infiltrasjonsfilter. Et infiltrasjonsfilter kan utformes som grøfter eller basseng. Infiltrasjonsfiltre kan etableres dypt eller grunt i jordprofilen, alternativt etableres på terrengoverflaten. Infiltrasjonsfiltre kan også bygges som jordhaug - oppbygd filter, der det legges et sandlag mellom fordelingslaget og stedlige jordmasser.

Avløpsvannet ledes med selvføll til slamavskiller. Vannet ledes med selvføll videre til fordelingskum. For anlegg som har mer enn en grøft/infiltrasjonsrør skal det benyttes pumpe eller annen støtbelast. Vippekar, sifong eller annen mekanisk innretning kan erstatte pumpe som støtbelast der slamavskilt avløpsvann ledes til ett infiltrasjonsrør.

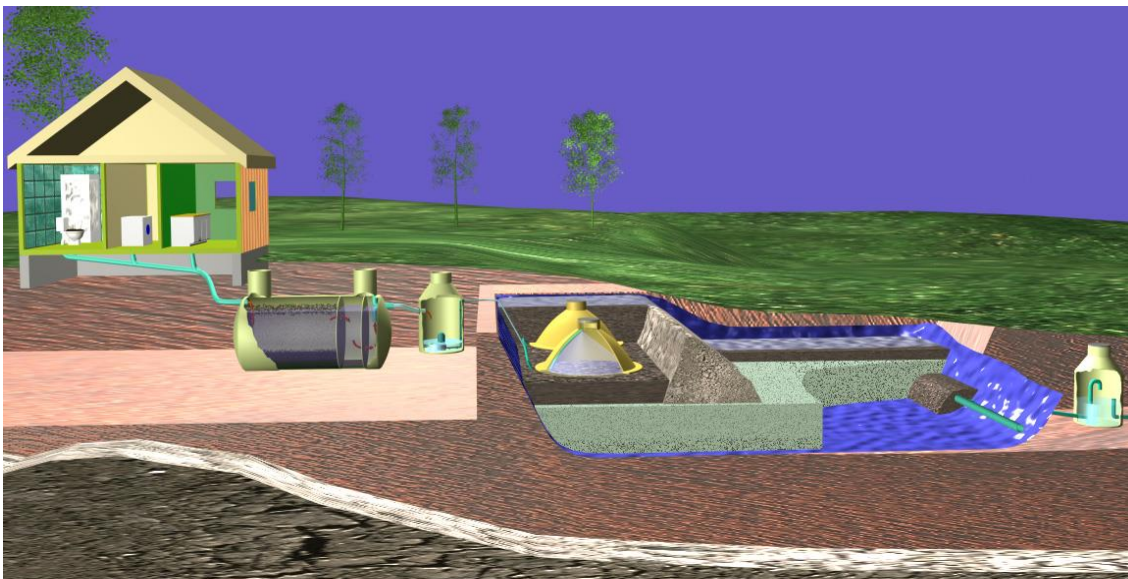
Fra pumpekummen/fordelingskummen ledes avløpsvannet til infiltrasjonsrør i et infiltrasjonsfilter. Vannet fordeles der over hele filterflaten via huller i infiltrasjonsrørene og et fordelingslag. Et fordelingslag består av puk, singel eller grov Filtralite. Over fordelingslaget er det lagt en duk for masseseparasjon, samt eventuelt et isolasjonslag som forhindrer frost i anlegget. Fra fordelingslaget trenger avløpsvannet ned i de stedegne massene under anlegget, der avløpsvannet renses via mekaniske, kjemiske og biologiske prosesser. Renseprosessene er mest aktive i umettet sone, og avstanden fra fordelingslagets bunn - filterflaten - til høyeste grunnvannsstand skal være minimum 0,5 meter.

Infiltrasjonsanlegg skal etableres med peilerør for registrering av eventuell vannoppstuvning i fordelingslaget.

Etablering av infiltrasjonsanlegg forutsetter sandholdige jordmasser med evne til å holde tilbake aktuelle forurensningsstoffer. Dette skal undersøkes ved områdebefaring med visuell vurdering, og med jordprøve fra det planlagte infiltrasjonsområdet. Resultatet av jordprøven skal fremstilles med kornfordelingskurve og være plottet inn i infiltrasjonsdiagram.

Infiltrasjonsanlegg har begrenset levetid, fordi jordas evne til tilbakeholdelse av forurensningsstoffer vil reduseres over tid. Det er vanskelig å ta prøver av renseseffekten til infiltrasjonsanlegg. Det er derfor viktig for anleggseier å være klar over at når anlegget har nådd en viss alder kan kommunen oppheve tillatelsen fordi utslippskravet ikke lenger overholdes. Fagmiljøene opererer med en forventet levetid på 20-30 år for infiltrasjonsanlegg.

3.3. Filterbedanlegg / konstruert våtmarksfilter

5 Prinsippsskisse av filterbedanlegg med slamavskiller, pumpekum, biofilter, filterbasseng og utløpskum.

Et filterbedanlegg er et plassbygd renseanlegg. Anlegget består av slamavskiller, pumpekum, vertikalstrømmende biofilter med filtermasse, tett filterbasseng med tilkjørt filtermasse og utløpskum med muligheter for prøvetaking av rensset avløpsvann. Filterbedanlegg krever et stort tilgjengelig areal for etablering av filterbassenget. Anleggstypen har imidlertid svært god renseevne både med hensyn til fosfor, organisk stoff og sykdomsfremkallende organismer.

3.4. Toalettløsninger ved kildeseparering av svartvann og gråvann

Ved kildeseparering av svartvann og gråvann, kan gråvannet ledes til et infiltrasjonsanlegg. Dette kapitlet omhandler toalettløsninger ved kildeseparering. Separate toalettløsninger kan være vannklosett hvor avløpet ledes til tett tank, biologiske toaletter eller forbrenningstoaletter. Utslipp av toalettavløpet til oppsamlingstank krever utslippstillatelse på lik linje med andre typer avløpsanlegg. For de hytteeierne som ikke har vannklosett er alternativet et avløpsfritt toalett. Installering av et avløpsfritt toalett (biologisk toalett, forbrenningstoalett) krever ikke utslippstillatelse.

Disse tre løsningene er omtalt nedenfor. På markedet finnes det også flere andre separate toalettløsninger som kan vurderes.

3.4.1. Oppsamlingstank

6 Eksempel på løsning med oppsamlingstank for avløp fra toalett.

Dette er en tett tank for avløp fra toalett. Det bør benyttes toalett med lavt spylevolum for å begrense hyppigheten av tømningen av tanken, og dermed kostnader til tømning.

Oppsamlingstank må plasseres ved helårsveg for tunge kjøretøyer. Maksimalavstand til kjørbar veg er 50 m fra oppsamlingstanken. Maksimal løftehøyde mellom vei og tank er 7 m. Alle tanker skal ha låsbart eller tungt lokk, samt at de skal være synlige i terrenget.

Oppsamlingstanker skal tilfredsstill NS 1545 og være utstyrt med alarm for høyt nivå/fyllingsgrad.

3.4.2. Biologiske toaletter

7 Prinsippskisse av et biologisk toalett.

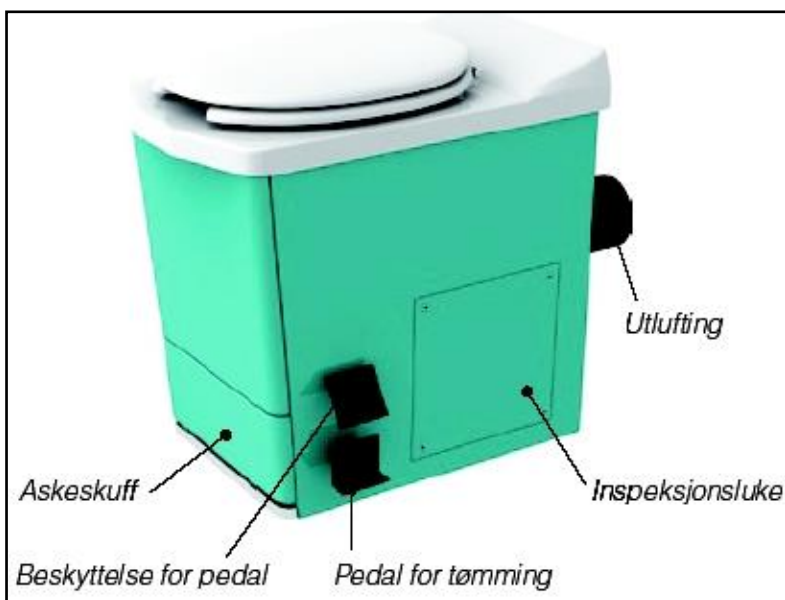
Prinsippet for biologiske toaletter er at urinen fordampes og det faste avfallet (ekskrementer og papir) brytes ned til kompost. De fleste biologiske toalettene krever strøm for optimal fordampning av urin.

Det anbefales at det velges et miljømerket (Svanemerket) toalett som har vært igjennom en kvalitetstest. Ved å velge et miljømerket toalett, får man brukbar sikkerhet for at toalettet holder det som blir lovet.

Et biologisk toalett er et behandlingsanlegg. Det har derfor en bestemt kapasitet som vanligvis begrenses av evnen til å fordampe fuktighet. Det er derfor viktig å velge riktig kapasitet på det biologiske toalettet i forhold til forventet belastning. For å øke kapasiteten har en del toaletter varmeelement, vifte og eventuelt omrører for det faste avfallet.

Krav til stell og vedlikehold varierer med de forskjellige typene toaletter og hvor mye de brukes. Alle toaletter må tømmes for kompost en gang i mellom. Volumet av komposten er lite og den kan brukes på egen tomt, eks. til bruk i blomsterbed. For å unngå lukt i toalettrommet, er det viktig med god utlufting over tak.

3.4.3. Forbrenningstoalletter

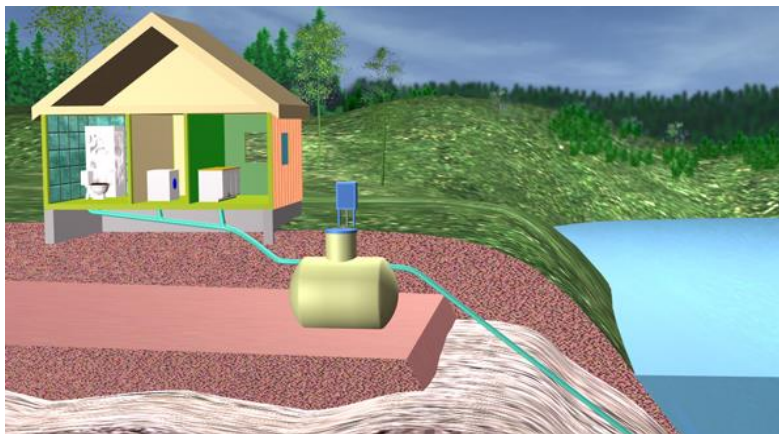

8 Eksempel på et forbrenningstoalett

Forbrenningstoalletter er basert på elektrisk oppvarming og forbrenning av urin, ekskrementer og papir. Avhengig av størrelse, må toalettet tilkobles 10 eller 16 A strømkurs. Asken etter forbrenningen samles i en beholder nederst i toalettet og askebeholderen må tømmes når den er full. Utlufting må etableres over tak og forbrenningsgasser må ledes via rør over tak eller slippes ut høyt oppe på yttervegg.

Toalettløsningen benyttes i hovedsak for hytter. Løsningen er kompakt og har relativt lave kostnader for etablering og drift.

3.5. Minirenseanlegg

9 Prinsippkisse av minirenseanlegg.

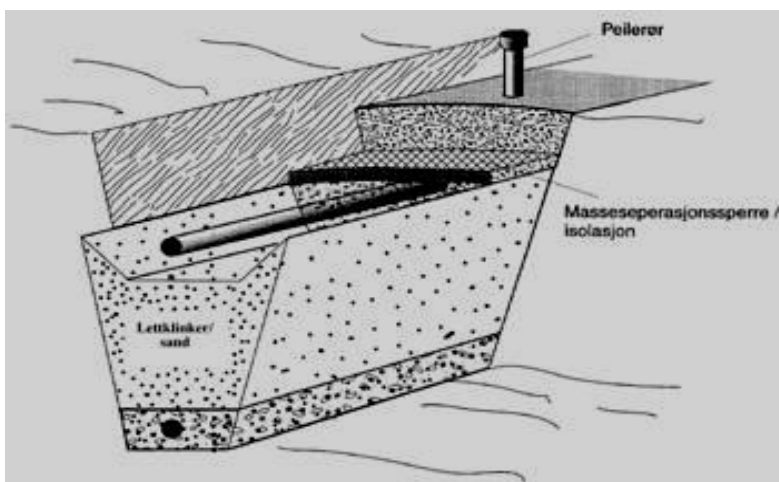
Minirenseanlegg er i prinsippet en nedskalert utgave av store konvensjonelle renseanlegg, slik som de fleste kommunale renseanlegg. Minirenseanlegg er stort sett prefabrikkerte anlegg som graves ned i bakken eller plasseres i kjeller eller garasje. Hovedtyper av minirenseanlegg er kjemisk/biologisk, biologisk og kjemisk. Renset avløpsvann ledes i lukket rør til infiltrasjonsgrøft.

Minirenseanlegget skal tømmes etter behov og med en fast frekvens i den kommunale slamtømmeordningen.

Krav til drift- og serviceavtale

Et minirenseanlegg er et teknisk avansert anlegg, så det kreves en drifts- og serviceavtale for slike anlegg. Ved servicebesøk skal servicetekniker fylle på kjemikalier, rengjøre anlegget og sjekke at pumpe og annet fungerer som det skal (at rør ikke er tettet igjen etc.). Serviceavtale skal tegnes med leverandøren av minirenseanlegget eller annet godkjent foretak med kvalifisert kompetanse.

3.6. Sandfilteranlegg for gråvann

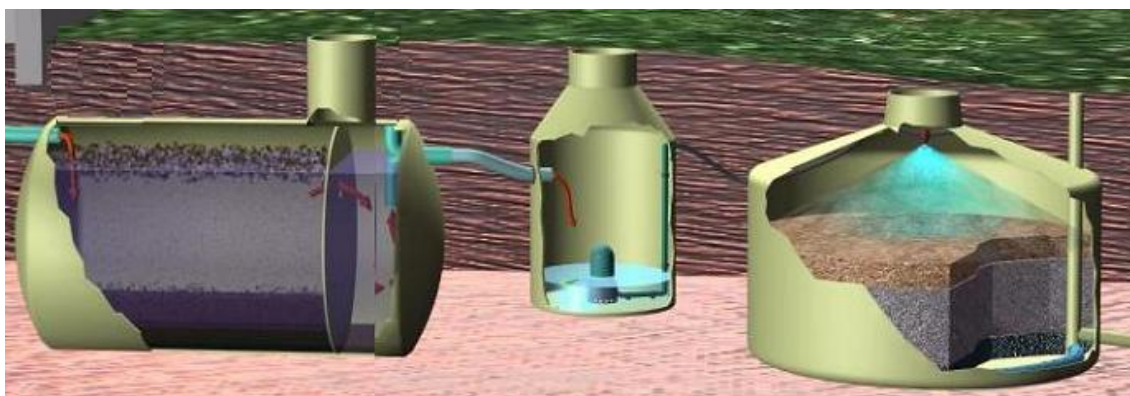

10 Prinsippkisse av sandfiltergrøft med dreneringslag, filterlag av lettklinker eller sand og fordelingslag med infiltrasjonsrør.

Sandfilteranlegg godkjennes kun for rensing av gråvann ved utslipp til mindre følsomt område (sjø). Slamavskiller benyttes som forbehandling før sandfilteret. I et sandfilteranlegg renses vannet hovedsakelig biologisk ved vertikal strømning i et filter

med tilkjørt filtermasse. Etter rensing samles vannet i et drenslag og ledes til resipient via inspeksjonskum med muligheter for prøvetaking av utløpsvannet. Tradisjonelle sandfilteranlegg med tilkjørt filtersand har lav renseemne for fosfor. Det anbefales å benytte et filtermedium med høy fosforbindingsevne (eks. lettklinker). For å oppnå lang levetid mht. fosforbinding, må imidlertid filtermassen skiftes ut regelmessig.

3.7. Prefabrikkert gråvannsanlegg

11 . Prinsippskisse av et gråvannsanlegg med slamavskiller, pumpekum og biofilter.

Prefabrikkerte gråvannsanlegg kan benyttes på hytter, dersom det ikke er egnede jordmasser til å kunne etablere infiltrasjonsanlegg for gråvann. For fritidsboliger kan det alternativt benyttes filterpose som forbehandlingstrinn i stedet for slamavskiller. Etter biofilteret ledes vannet til etterrensing i stedlige masser.

4. RENSEKRAV

Avløpsanlegg som slipper ut rensert sanitært avløpsvann (svartvann og gråvann) skal overholde renseskravene i kapittel 12 i Forurensingsforskriften, som er:

Mindre følsomt område (sjø): Avløpsvannet skal ikke forsøple sjø og sjøbunn og minst etterkomme

- 20 % reduksjon av mengde suspendert stoff beregnet som årlig middelvei av det som blir tilført slamavskilleren eller
- 180 mg suspendert stoff pr. liter ved utslipp beregnet som årlig middelvei.

Følsomt og normalt område (ferskvann og grunnen): Avløpsvannet skal minst etterkomme:

- 90 % reduksjon av fosfor og 90 % reduksjon av BOF5 dersom det foreligger brukerinteresser i tilknytning til resipienten,
- 90 % reduksjon av fosfor og 70 % reduksjon av BOF5 for resipienter med fare for eutrofiering hvor det ikke foreligger brukerinteresser, eller
- 60 % reduksjon av fosfor og 70 % reduksjon av BOF5 dersom det verken foreligger brukerinteresser eller fare for eutrofiering.

5. KRAV TIL PROSJEKTERING, UTFØRELSE OG DRIFT

5.1. Krav til den som skal prosjektere og utføre

5.1.1. Generelt

Det skal være en nøytral fagkyndig som skal stå ansvarlig for prosjektering av et avløpsanlegg.

5.1.2. Infiltrasjonsanlegg

Den som skal utforme og prosjektere et infiltrasjonsanlegg for sanitært avløpsvann skal kunne fremlegge dokumentasjon på at firma/person har nødvendig hydrogeologisk kompetanse. For å kunne prosjektere infiltrasjonsanlegg kreves kunnskap om avløpsteknikk og rensing av avløp i jordmasser.

5.2. Krav til drift og vedlikehold

5.2.1. Slamavskillere og tette tanker

Slamavskillere og tette tanker, som mottar sanitært avløpsvann, skal inngå i kommunens slamtømmeordning. Tømmehyppighet for slamavskillere er normalt hvert andre år for helårsboliger og hvert fjerde år for fritidseiendommer, men kommunen kan etter vurdering bestemme hyppigere frekvens. Tette tanker har årlig tømning. Ved behov for ekstra tømning bestilles og bekostes dette av anleggseier.

5.2.2. Minirensesanlegg

For minirensesanlegg skal anleggseier inngå service/vedlikeholdsavtale med et godkjent foretak. Dersom et kvalifisert foretak er konkurs, eller bringes til opphør av annen årsak, plikter anleggseierne å inngå avtaler med annet kvalifisert foretak.

Firmaet, som det inngås avtale med, skal sende årsrapport til kommunen innen 1. februar påfølgende år.

6. ANLEGGSEIERS ANSVAR OG PLIKTER

Anleggseier er ansvarlig for å overholde krav og vilkår som stilles i utslippstillatelsen

Anleggseier er ansvarlig for å kjenne til hvordan anlegget skal driftes for at anlegget skal fungere forskriftsmessig.

Anleggseier er selv ansvarlig for at rensesanlegget ikke tilføres avløpsvann som i mengde eller sammensetning er i strid med dimensjoneringskriteriene for anlegget.

Anleggseier skal gi servicefirma adgang til anlegget for nødvendig service.

Dersom anleggseier selger eiendommen som anlegget ligger på, eller overfører eierrettighetene til anlegget til andre, skal alle plikter og rettigheter i følge drift- og serviceavtale overføres til ny eier.

Anleggseier skal sørge for å oppbevare relevant dokumentasjon om anlegget. Kommunen kan spørre etter dokumentasjon på tilsyn av anlegg.